

andre Smaasummer, som betegnes med forskellige Navne, men det bryder jeg mig ikke noget om, jeg lægger sammen, hvad den paagældende, som havde udstedt Vekslen, maatte betale i Rente, og det viser sig saa, at det var $10\frac{1}{4}$ pCt., som denne Veksel var diskonteret for. Nu tror jeg nok, det er et grelt Eksempel, fordi det er en lille Veksel, og en stor Bank holder vel ikke saa meget af smaa Veksler, men selv om man trækker en enkelt Procent fra for at tage det grelle væk, er det alligevel en for dyr Arbejds-metode. Bankerne har Indlaanene til 4 à $4\frac{1}{2}$ pCt. og laaner ud til mellem 7 og 9 pCt., efter som Kunderne regnes for at være mere eller mindre fine. Hvad der kan gøres i saa Henseende, er ikke saa let at sige. Der er noget sandt i de Bemærkninger, der er gjort baade af mig selv og af andre tidligere, at vi i høj Grad her i Landet er afhængig af Bankernes Virksomhed, fordi al Pengeomsætning fore-gaar gennem saadanne offentlige Institu-tioner, som Banker og Sparekasser er. Jeg føler mig dog overbevist om, at Sparekasserne arbejder paa dette Punkt baade sundere og med mindre Omkostninger.

Jeg vil dernæst gøre en Bemærkning om Udstykningsforeningerne og Statens Støtte til dem. Det er hændt adskillige Gange, at Udstykningsforeninger er kommet til Finansudvalget for at blive hjulpet ud af Vanskeligheder. Der var saaledes en Forening oppe i Djursland, som imidler-tid fik sine Forhold ordnet ad anden Vej. I Øjeblikket er der en Udstyknings-forening i Vejle Amt, som er i Vanskelig-heder, og Hovedgrunden er den, at den Støtte, som Staten giver til Opførelse af Boliger, er, om jeg saa maa sige, pantsat til en Bank for den Sum, som den Gaard, der skulde udstykkes, har kostet. Foreningen savner derfor Midler til at betale de Haand-værkere og Leverandører, der har med-virket til Bygningernes Opførelse. Uden at komme ind paa Enkeltheder vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at der fra Statens Side burde drages Omsorg for, at de Penge, der gives til Hjælp til Opfø-relse af Bygninger, ogsaa er til Raadighed til dette Formaal og ikke gaar andetsteds hen. Der er muligvis en Vanskelighed ved selve Loven. Men hvis man savner Midler til at føre en saadan Kontrol, synes jeg, det bør ændres. Det er en Kalamitet, naar de Haandværkere og Leverandører, der har troet, at de kunde faa deres Ar-bejder og Varer betalt, til sidst opdager, at der savnes Sikkerhed i saa Henseende.

Jeg beder om, at denne Sag maa blive taget op til Overvejelse.

Jeg vil udtale en Tak til den højt-ærede Undervisningsminister, fordi der paa de forskellige Konti paa Finanslovsforslaget vedrørende Blindeinstitutterne, Døvstumme-institutterne og forskellige andre Institut-ter er tilføjet Elevantallet. Man kan der-ved bedre danne sig et Begreb om, hvor store Omkostningerne er. Det viser sig da, at de er meget store, men der er nu nedsat en Kommission til at undersøge disse Forhold, og jeg skal derfor ikke komme ind paa det her.

Jeg vil slutte med en lille Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Olufson, som talte overordentlig kønne Ord om Land-brugets Eksportforhold. Han erklærede, at han var en stor Ven af, at Landbrugets Eksportforhold kunde foregaa godt og regelmæssigt; han og hans Parti vilde støtte Landbruget lige saa godt, som de vilde støtte andre Næringsgrene. Man fik det Indtryk, at selv om alt kom i Forfald her i Landet, baade det sunde og det syge, vilde de have Hænder, der var stærke nok til at løfte det alt sammen. Det minder lidt om Münchhausen. Han var en Gang ude at ride og kom ud i en Mose, hvor Hesten sank i Dyndet, og da han saa skulde til at tænke over, hvordan han skulde klare sig, var han ikke den Mand, der var forlegen. Han tog sig selv i Haar-toppen og løftede baade sig og Hesten op af Mosen, saaledes at de var godt frelst. Det er et lignende lille Kunststykke man er ved at prøve her. Man vil have Staten til at understøtte alt og tror, at den kan bære det hele. Jeg kan forstaa, at Nær-ingsvejene kan bære Staten, men at det omvendte skulde kunne finde Sted, tror jeg ikke paa.

Det ærede Medlem Hr. Olufson havde, kunde jeg høre, med stor Opbyggelse hørt det ærede Medlem Hr. Borgbjerg tale om det ligelige Forhold mellem By og Land. Jeg sad ogsaa som andægtig Tilhører og forundrede mig i høj Grad over den kønne Tale, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg holdt om det ligelige Hensyn, der skulde tages til alle Næringsgrene. Det ærede Medlem brugte endog det Ud-tryk, at et Parti, som ikke vilde tage lige-ligt Hensyn til samtlige Næringsgrenes Forhold, vilde have en kummerlig Fremtid. Det er vi for saa vidt godt enige om. Men bagved klang andre Ord, jeg syntes, jeg havde hørt fra den Side. Jeg synes, jeg stundom har hørt nogle Ord om Klassebevidsthed, om at det gjaldt at faa